

Spagaat

Soms kom je als professional in een adviserende spagaat terecht. Het is dan lastig kiezen tussen de verschillende belangen die spelen.

Met enige regelmaat merk ik dat ik te maken krijg met tegengestelde belangen. Zo ben ik als arbeidsdeskundige gehouden aan richtlijnen. Maar het gebeurt niet zelden dat ik als arbeidsdeskundige een advies uitbreng, terwijl ik als bedrijfsfysiotherapeut iets anders zou adviseren.

Zo adviseer ik als arbeidsdeskundige bij een arbeidsdeskundig onderzoek na één jaar verzuim volgens de richtlijn om het tweede spoor op te starten zodra het eigen werk niet binnen zes weken volledig kan worden hervat. Dat betekent in de praktijk vaak de inzet van een re-integratiebureau.

Maar in de praktijk zie ik dat er in het eerste verzuimjaar bij fysiek verzuim vaak geen bedrijfsfysiotherapeut aan te pas is geweest. Een gemiste kans! Werkhervatting in eigen werk is bij complexere situaties vaak niet goed uitprobeerde. Zodra de zieke het eerste verzuimjaar heeft doorlopen, kom ik als arbeidsdeskundige en adviseer volgens de richtlijnen het tweede spoor. Maar als pragmatisch bedrijfsfysiotherapeut zie ik soms wel degelijk mogelijkheden die op dat moment in de praktijk nauwelijks meer inzetbaar zijn.

De werknemer voelt zich op een tweede (zij)spoor gezet. De werkgever 'moet' een duur re-integratiebureau inschakelen en heeft dan weinig trek om nog extra kosten te maken. Als bedrijfsfysiotherapeut zou ik dan nog graag een eerstespoortraject willen opstarten. De tijd voor creativiteit is na het eerste verzuimjaar echter voorbij. Het eerstespoortraject geeft immers geen garantie op succes. Het tweedespoortraject geeft evenmin een werkgarantie, maar over die inzet wordt de werkgever uiteindelijk wel door het UWV beoordeeld.

Ik heb hier en daar eens geïnformeerd. Arboprofessionals uit diverse disciplines onderkennen dit probleem. Maar zij berusten erin met een hoog 'ja maar'-gehalte: "Zo zijn de regels nu eenmaal", of: "De autoriteit persoonsgegevens geeft aan dat er niet gezegd mag worden dat klachten fysiek zijn".

In mijn beleving zijn de richtlijnen te strak, het systeem functioneert zo niet. Het is een tekentafelsysteem, te ver weg van de praktijk. Er wordt gedacht in richtlijnen en niet in mogelijkheden. Herkent u dit? «

Aiko Haak is register arbeidsdeskundige en register bedrijfsfysiotherapeut bij Prefya, a.haak@prefya.nl.